

بررسی اثرات آللوپاتیک گیاه چای (*Camellia sinensis* L.) روی رشد

علف‌های هرز

رضایی نودمی، آیت‌اله، شاهپور خانقلی و حجت‌اله کاظمی

گروه باغبانی دانشکده علوم کشاورزی دانشگاه شهید، رامسر

گیاه چای به دلیل دارا بودن اسیدهای فنلی، الکل‌ویدیها (کافئین، تئوفیلین و تئوبرومین)، الکل چرب، اسید وانیلیک و دیگر ترکیبات که از اللوکمیکالها محسوب می‌شوند می‌تواند دارای پتانسیل آللوپاتیک باشد. به منظور بررسی این ویژگی، اندامهای مختلف گیاه چای (ریشه، ساقه، برگ، گل و میوه) به صورت جداگانه جمع‌آوری و در دمای ۶۰ درجه سانتیگراد خشک و سپس آسیاب شدند. تیمارها شامل غلظت‌های ۰، ۴، ۶، ۸ و ۱۰ گرم در کیلوگرم از پودر اندامهای ذکر شده بود. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب بلوک‌های کامل تصادفی با ۴ تکرار اجرا گردید. شاهد گلدان‌های بدون پودر اندام‌ها بودند. علف‌های هرز تاج خروس وحشی (*Amaranthus retroflexus*) و ارزن وحشی (*Setaria viridis*) به عنوان گیاهان آزمون انتخاب و ۵۰ بذر از هر کدام در گلدان کاشته و در شرایط گلخانه نگهداری شدند. پس از ۴۰ روز صفات سطح برگ، وزن خشک ریشه ساقه و برگ علف‌های هرز اندازه گیری شدند. نتایج نشان داد که این صفات به طور معنی‌داری تحت تاثیر تیمارها و اثرات متقابل آنها قرار گرفتند. برگ و ریشه چای به ترتیب بیشترین و کمترین تاثیر را داشتند. با افزایش سطح تیمارها، صفات به طور خطی کاهش یافتند. اثرات منفی پتانسیل اللوپاتیک چای روی صفات رشدی در ارزن وحشی بیشتر از تاج خروس بود.